

L'ADAPTACIÓ A LA NOVA NORMALITAT

Arrenca la justícia: judicis sense toga i sense públic

Limitacions d'accés a les dependències, cues llargues i vistes sense togues tancades al públic en la represa de l'activitat judicial

TONI MUÑOZ
Barcelona

L'advocada defensora Pilar Gómez entra a la sala de vistes i passa una tovallola humida per la taula i per la cadira abans d'ocupar el seu lloc. "És que soc molt maniàtica", s'excusa. Al seu costat, el jutge Ricardo Yáñez l'adverteix que s'assegui en una altra cadira, la de més a l'esquerra, ja que en tot el matí no s'hi ha assegut ningú. "Així no cal que netegi i no dilatem", li demana. L'acusat pren el seu lloc tapant-se la cara amb una mascareta i sota l'atenta mirada del fiscal Pascual Caparrós.

Així va arrencar ahir un dels judicis el primer dia de represa de l'activitat judicial després de tres mesos de paràlisi per culpa de la Covid-19, que ha obligat a suspendre 75.000 judicis i ha deixat 214.000 resolucions sense notificar. A les portes de tots els jutjats hi penjava un cartell nou: "En aquesta sala de vistes es dispensa l'ús de toga". El jutge vesteix la seva toga habitual. També ho fa el fiscal. "Portem la toga perquè aquestes són nostres", comenten. En canvi, l'advocada evita posar-se'n. La majoria de lletrats les manlleva d'una sala del Col·legi

La jutgessa Sonia Gutiérrez presideix sense toga un judici celebrat ahir

d'Advocats i les han de compartir, una pràctica desaconsellada per evitar la propagació del virus. Al jutjat penal 16 la magistrada Sonia Gutiérrez prefereix no dur la toga com a mesura de prevenció. Ahir va presidir el judici contra un home acusat de robatori amb intimidació en què hi va haver testimonis que van prestar la declaració per videoconferència. Una pràctica que es fomentarà en la justícia post-Covid-19, ja que garanteix el distanciament social i evita els desplaçaments a la ciutat judicial. Ahir els jutges van tornar presen-

Els jutges es van reincorporar ahir a la feina, mentre que el total dels funcionaris tornaran dimarts

cialment a la feina, com també un 70% dels funcionaris. La resta ho faran dimarts vinent. El denominat dia zero de la justícia va començar amb la implantació de mesures que assegurin el distanciam-

ment social entre els assistents a la Ciutat de la Justícia de Barcelona. Els ciutadans i professionals que ahir van anar a les instal·lacions de la Gran Via van topat amb llargues cues. Els procuradors advertien que tardaven una hora i mitja a lliurar un escrit mentre un funcionari ahir conduïa els citats fins a la sala del judici. Tapat amb una mascareta, els acompanyava fins al peu de l'escala, on una altra funcionari els guiava fins a la sala en què se celebrava el seu judici. L'edifici per on cada dia circulaven milers de persones presentava una imatge semidesèrtica. Els controls eren estrictes. Les sales de judici funcionaven a mig gas.

Als llargs passadissos només estaven habilitades la meitat de les sales. Una sí, una no, una sí, una no... perquè no s'amuntegués gaire gent i es mantinguessin les distàncies. La disponibilitat inferior d'espais provoca que els jutges disposin de menys dies per celebrar els judicis, amb el risc que s'acumulin i causin retards. "Abans fèiem tres dies de judicis a la setmana. Ara ens han donat 6 dies al mes. Si això s'allarga sí que tindrem problemes", comenta el jutge Yáñez. Davant aquest panorama, el deganat de la ciutat judicial ha habilitat les tardes per fer judicis i evitar les aglomeracions. Tot i així, tan sols un 2% han estat assenyalats en horari de tarda, segons dades de la Conselleria de Justícia.

A més a més, els judicis se celebren sense públic. Al jutjat penal 28 el magistrat avisava abans de començar que malgrat que són públics aquest es desenvoluparà a porta tancada perquè l'accés al recinte judicial està restringit. Només hi poden entrar els ciutadans que tinguin cita prèvia. El públic encara no ho pot fer, malgrat que la publicitat dels judicis és un dret fonamental. El jutge llança l'advertència per buscar la conformitat de les parts i així evitar una futura impugnació.●

Habitatge social en pisos turístics

■ El grup municipal d'ERC vol que l'Ajuntament i la Generalitat negociïn la conversió de part dels pisos turístics de Barcelona (també coneguts com HUT) en habitatges socials. És una de les propostes dels republicans per adaptar la ciutat als nous escenaris. També plantegen que alguns hotels funcionin com a residències d'ancians o d'estudiants.

Preocupació per la masia de Cal Bruixa

■ El grup de JxCat a l'Ajuntament de Barcelona ha demanat rehabilitar i preservar el patrimoni de la masia de Cal Bruixa, al recinte de Can Batlló. El portaveu del grup, Jordi Martí, ha presentat un prec que exigeix la protecció d'un antic mosaic ceràmic de la masia, ara fet malbé, i la restauració del rellogte de l'entrada de l'històric recinte fabril. / Efe

Els Encants de les Glòries reobren avui

■ El mercat dels Encants de les Glòries reobrirà avui després d'un tancament de prop de tres mesos. El recinte, però, tindrà un aforament de tot just una tercera part de l'habitual. Només funcionaran 6 dels 23 accessos de l'equipament, regulats per controladors. A més, encara no s'hi podran celebrar les tradicionals subhastes. / **Luis Benvenuty**

La Catalunya dels 45 minuts

Aquests dies s'ha parlat encertadament de la Barcelona dels 15 minuts i de la necessitat de reformular l'urbanisme per incorporar-hi tot el que hem après amb aquesta crisi i adaptar-lo als grans canvis que ens porta la revolució digital. Ens agradaria introduir en el debat (perquè ara s'obre una finestra d'oportunitat) la idea de la Catalunya dels 45 minuts. Això és com ho fem per connectar les ciutats mitjanes de Catalunya amb Barcelona en 45 minuts en trens de nova generació i sistemes col·lectius elèctrics vinculats a grans infraestructures com a element central d'un canvi que ens permetria avançar a la vegada en quatre direccions:

1. Una inversió d'aquest tipus ens permetria garantir que estem gastant bé els diners per la reconstrucció que sembla que pot arribar d'Europa: més que gastar milers de milions a pal·liar la crisi per intentar tornar al model anterior, cal prioritzar en com invertir bé per maximitzar tots els re-

ursos pensant a avançar cap a un model de societat més justa, avançada i ecològica

2. També contribuiria de forma clara a canviar les dinàmiques centre-perifèria que han viscut històricament Catalunya i la seva capital i que ara, fruit de la revolució digital, permeten la consolidació de Catalunya i Barcelona com un gran pol de la innovació al sud d'Europa.

3. D'altra banda, una forta inversió en una gran infraestructura ferroviària també seria un gran pas endavant en el sentit de posar grans projectes transformadors que ens permetin afrontar el canvi climàtic cap a una societat d'emissions zero.

4. I finalment seria una aportació clara en la direcció de treure pressió del preu de l'habitatge i dels serveis del centre de Barcelona, i pensar l'habitatge com un sistema distribuït propi del segle XXI que permeti una societat amb molta més qualitat de vida, més cohesio-

nada i, per tant, molt més justa.

De la mateixa manera que als anys trenta el *new deal* va incloure un important programa d'infraestructures viàries i ferroviàries als Estats Units, als anys cinquanta es va fer un important programa d'habitatges socials i reconstrucció a tot Europa, i als

La solució per construir un país responsable no es resol només a l'àrea metropolitana de Barcelona

vuitanta es van iniciar programes de regeneració urbana als centres de les ciutats, ara toca un gran projecte que situï Catalunya en una nova etapa urbanística que posi les bases econòmiques i socials per respondre als grans reptes

que tenim com a país i com a humanitat.

Al nostre entendre aquest gran projecte seria connectar ferroviàriament les ciutats mitjanes de Catalunya amb Barcelona en menys de 45 minuts. Quan proposem construir ciutats on puguem viure, treballar i descansar (això que anomenem com ciutats de 15 minuts) hem de saber que ja hi ha moltes ciutats del país que ja funcionen així seguint el model que s'ha anomenat *slow cities*. Serien, per exemple, Igualada, el Vendrell, Terrassa, Vic... Són ciutats que ja funcionen amb aquesta lògica però amb la gran desavantatge d'estar desconnectades de la resta del territori o estar només connectades, de manera lenta, cara i insegura, amb vehicle privat.

D'aquesta manera les mancances de ciutats mitjanes que aporten talent a la nostra societat i que tenen una estreta relació amb la història urbana de Catalunya i de la mateixa Barcelona es podrien veure superades, perquè viure a

Blanes o Manresa i tenir una relació permanent amb Barcelona passaria de manera natural.

El concepte d'àrea metropolitana tradicional ja ha quedat obsolet per la realitat mateixa. La solució per construir un país social i ecològicament responsable no es resol només a l'àrea metropolitana de Barcelona sinó fent que tot el territori i la capital funcionin a l'uníson, i per això cal garantir unes oportunitats similars en qualsevol lloc del territori.

Ara, enmig d'aquests dies tan durs, pot arribar l'oportunitat de crear un model de societat més avançada, ecològica i justa, on tots tinguem les mateixes oportunitats, i on a partir de ser un país fort, puguem treballar en xarxa per construir un hàbitat global basat en principis d'equitat social i equilibri ecològic.

Assumpció Puig, *degana del COAC*
Oriol Altisench, *degà de camins.cat*
Xavier Marcet, *president de l'IAAC*
Vicente Guallart, *arquitecte*